

Bijbelstudie Centrum

Speciale studie over "De TABERNAKEL" verdeeld over 19 avonden

ACHTSTE AVOND (deel 8-19)

Geachte lezer,

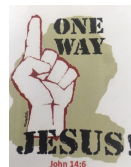
Het verheugd ons, u deze speciale studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **"Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden"** (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen

het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren".

Hoe kreeg die zondaar daar de zekerheid van zijn schuldvergeving? Door in het geloof dit aan te nemen, toen hij in dat geloof zag op de gekruisigde Jezus. Jezus behoeft daartoe niet steeds opnieuw gekruisigd te worden, daar Hij op Golgotha de schuld van de hele wereld op Zich nam.

Hoe is het nu met de doop in de Heilige Geest? Moet de Heer de Heilige Geest weer opnieuw uitstorten? Neen, die is op de Pinksterdag uitgestort! God heeft het ons in Jezus reeds geschonken, maar wij moeten nu gaan zien op de verhoogde en verheerlijkte Jezus.

Wat wil dat zeggen? Door die dorst komt u tot Jezus en dan moet u een innerlijke visie krijgen: *“Heer, aan het kruis gaf U Uw leven en bloed voor mij, maar nu zie ik U in heerlijkheid en glorie, voor mij gegeven, opdat ik vol van Uw heerlijkheid zal worden. Heer hier ben ik, neem mij”*.

Dan valt de kracht van de Heilige Geest. Het is heel eenvoudig. **Psalm 34:6** zegt al: **“Zij schouwen naar Hem en stralen van vreugde, en hun aangezicht zal niet schaamrood worden”**.

De zondaar komt met zijn zondelast, hij belijdt en geeft die over aan Jezus en hij ontvangt vergeving en vrede. Het dorstige kind van God gaat naar zijn verheerlijkte Jezus en brengt zijn geestelijke armoede, zijn leegheid en zegt: *“Heer, hier ben ik, neem mij”*.

Deze brengt niet zijn zonde, maar zichzelf. Hij brengt zijn lichaam en zegt: *“Neem het in bezit Heer en niet alleen mijn lichaam, maar alles wat ik heb en bezit. Ik leg alles op Uw altaar”*. En dan valt het vuur. Dan wordt het heerlijke werkelijkheid. **“Wij zien Jezus met heerlijkheid gekroond”**.

Zien wij Hem aldus? Niet met ons verstand. Natuurlijk hebben wij het geleerd, dat Jezus verhoogd is, maar zien wij Hem zo? Als wij Hem zo gaan zien, dan worden wij vol van de heerlijkheid. Maar pas op, want de uiterlijke tekenen kunnen verschillen.

Ga nu niet zeggen dat u in tongen moet spreken. Dat is helemaal _ waar. Het gaat er om, dat wij in het geloof op Hem gaan zien en Hem in ons hart ontvangen. De één zal heel stil worden, een ander uitbundig. Dat doet niets ter zake, maar de kracht is daar en waar de kracht is, komen de gaven vanzelf langzaam aan te voorschijn.

Ieder uit zich anders. Er zullen er zijn, die met de handen omhoog God machtig gaan loven en prijzen, anderen gaan profeteren en in tongen of talen spreken. Er zullen er ook zijn, die een diepe ervaring hebben en daarna misschien de gave van de tongen of een andere gave krijgen. Wat maakt dat tenslotte uit! Het gaat niet om het uiterlijke teken, maar om het heerlijk ontvangen van kracht.

Nergens zegt Jezus: *“ga niet weg van Jeruzalem tot u in tongen spreekt”*, maar wel: **“ga niet weg van Jeruzalem, totdat u zult aangedaan zijn met kracht van boven”**.

Nog één onderscheid is er tussen de Deur en de Poort. Het gordijn van de Poort was opgehangen aan vier pilaren, die verbonden waren door zilveren dwars stangen en op koperen voetstukken stonden.

Het zijn deze vier pilaren, die de vernederde Jezus, die gekomen is om te redden, aan de wereld tonen. Dat zijn de vier evangeliën, die tezamen het éne Evangelie bevatten. Zilver is het beeld in de Schrift van de losprijs van het bloed. Als wij niet verlost zijn, kunnen wij er geen deel aan hebben. De pilaren stonden op koperen voeten, dat wil zeggen staande in de kracht van God.

Zo vinden wij hier een uitbeelding, dat de vier evangelisten, zelf gered en verlost zijnde door het bloed en staande in de kracht van de Heilige Geest die vier evangeliën geschreven hebben, gedreven door Gods Geest.

Maar de Deur heeft vijf pilaren en hun toppen waren overtrokken met goud. Dat wil zeggen met de Heerlijkheid Gods. Hier zien wij het beeld van de mannen, die God er voor kan werven.

Het waren mannen, die in het Heiligdom verkeerden, mannen niet alleen vol van de Heilige Geest, maar die ook de weg van de heiligmaking bewandelden, die reeds deel hadden aan die heerlijkheid. Zij staan ook op koperen voeten, dat wil zeggen dus ook in de kracht van Gods Geest.

Wie zijn deze vijf pilaren, die door God geroepen en bestemd zijn om de verheerlijkte Jezus te openbaren en te tonen aan de kinderen Gods? Het zijn de vijf briefschrijvers van het Nieuwe Testament: Paulus, Petrus, Johannes, Jacobus en Judas. De Handelingen der Apostelen horen daar niet bij, want dit Bijbelboek geeft weer, hoe de Heilige Geest hier op de aarde werkt in de

Gemeente.

Drie van deze apostelen worden in de Schrift als pilaren genoemd. U vindt het in **Gal 2:9**. *“en toen zij de genade, die mij geschonken was, opmerkten, reikten Jakobus, Kefas en Johannes, die voor steunpilaren golden, mij en Barnabas de broederhand: wij zouden naar de heidenen, zij naar de besnedenen gaan”*.

Paulus behoort daar ook bij en ook Judas, een broer van Jacobus, heeft God daarvoor uitverkoren. Dat doet hij, gelijk Hij wil. Zij zijn als mens aan ons gelijk, maar God heeft hen in een bijzonder ambt willen gebruiken. En zij hebben de verheerlijkte Jezus aanschouwd.

Johannes zag hem op Patmos en Hij is hem vele malen verschenen in Heerlijkheid. Paulus heeft niet alleen bij zijn bekering, maar ook later de verheerlijkte Jezus gezien. Hij is zelfs opgetrokken geweest in de derde hemel. Zo zien wij, dat het boek *“de Openbaring van Jezus Christus”* en de brieven, die ons gegeven zijn door middel van **deze vijf apostelen Gods**, ons bijzonder beschrijven en tonen de verheerlijkte Jezus.

Het is van groot belang, dat wij die verhoogde en verheerlijkte Jezus gepredikt krijgen. Zoals het van groot belang is, dat de zondaar en de wereld de vernederde Jezus gepredikt krijgen uit het evangelie. Anders kunnen zij niet tot redding komen.

Zo is het ook van even groot belang, dat aan Gods kinderen de verhoogde en de verheerlijkte Jezus gepredikt wordt, opdat zij een visie krijgen van Hem en dan vol worden van Zijn kracht en heerlijkheid.

Dan zullen wij ook met volharding de wedloop kunnen lopen, ziende op Jezus, de overste Leidsman en voleinder des geloofs. Zegt Paulus het niet in **Ef. 4:10**. *“Hij, die nedergedaald is, Hij is het ook, die is opgevaren ver boven alle hemelen, om alles tot volheid te brengen”*.

En hoe doet Hij dat? In **vers 11** staat: *“En Hij heeft zowel apostelen als profeten gegeven, zowel evangelisten als herders en leraars”*.

Hoeveel zijn het er? **Vijf**. Waarom zijn zij gegeven? In **vers 12 en 13** staat: *“om de heiligen toe te rusten tot dienstbetoon, tot opbouw van het lichaam van Christus, totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus”*.

In **Ef. 3:20 en 21** lezen wij: *“Hem nu, die blijkens de kracht, welke in ons werkt, bij machte is oneindig veel meer te doen dan wij bidden of beseffen, Hem zij de heerlijkheid in de gemeente en in Christus Jezus tot in alle geslachten, van eeuwigheid tot eeuwigheid! Amen”*.

Nu willen wij met elkaar vrijmoedig dat Heilige binnengaan, daar wij weten, dat Jezus Zelf de Deur is en de Vader ons in Hem een toegang heeft gegeven tot Zijn Heiligdom.

Eerst wil ik een paar dingen zeggen over dat Heiligdom, om dan daarna in het bijzonder de Tafel, die in het Heiligdom staat, met u te behandelen.

Als wij dit Heiligdom binnengaan, valt ons direct op, dat ieder natuurlijk licht buitengesloten is, want er zijn in deze Tabernakel (tent) geen vensters of lichtspelen, maar wel ander licht. Het licht van de Kandelaar (gouden) met zijn zeven lichtpunten. Dit is het enige licht, dat God hier duldt. Het is het licht van Jezus Zelf: Goddelijk licht.

Dat heeft ons direct al wat te zeggen. Degene, die het Heiligdom binnengaan, zal met zijn natuurlijk oog niets meer zien. Dat wil zeggen, dat de natuurlijke zintuigen hier uitgeschakeld zijn. Zij, die in het Heiligdom verkeren, moeten geestelijke zintuigen hebben gekregen, want daar is geestelijk licht, en deze dingen zijn alleen door de Geest te onderscheiden.

Daarom wil Jezus, die de Deur, de Toegang tot het Heiligdom is, ons eerst vervullen met de Heilige Geest, opdat ook wij de dingen in het Heiligdom kunnen waarnemen.

Het Woord van God zegt immers heel duidelijk in **1 Cor. 2:7**, waar Paulus zegt: *“maar wat wij spreken, als een geheimenis, is de verborgen wijsheid Gods, die God (reeds) van eeuwigheid voorbeschikt heeft tot onze heerlijkheid”*.

En verder zegt **vers 9**: *“Maar, gelijk geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben”*.

Ziet u, hier heeft God iets wonderbaars bereid voor zijn kinderen, die hem liefhebben, die de hele weg willen gaan in Jezus en dus niet alleen stil blijven staan in de Voorhof bij de rechtvaardigmaking en de verzoening bij de reiniging (koperen wasvat), maar ook jagen naar de Heiligmaking, want **“zonder heiligmaking zal niemand de Here zien”**.

Zij dorsten naar die levende God, opdat zij die Heer liefhebben. En waarom? Omdat Hij hen eerst heeft liefgehad! Nu heeft God voor degenen, die Hem liefhebben, iets wonderbaars bereid, maar dat kan geen natuurlijk oog ooit zien, het is alleen te zien met geestelijke ogen.

Daarom moet de Heer ons eerst geestelijke ogen geven en zegt Hij ook tot de gemeente van Laodicea (een beeld van deze eindtijd), die zeer verrijkt is in zichzelf en zelfgenoegzaam is in **Openbaring 3:17 en 18**. **“Omdat gij zegt: Ik ben rijk en ik heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek, en gij weet niet, dat gij zijt de ellendige en jammerlijke en arme en blinde en naakte, raad Ik u aan van Mij te kopen goud, dat in het vuur gelouterd is, opdat gij rijk moogt worden, en witte klederen, opdat gij die aandoet en de schande uwer naaktheid niet zichtbaar worde; en ogenzalf om uw oogleden te bestrijken, opdat gij zien moogt”**.

De Heer wil ons ogenzalf geven, opdat wij de dingen gaan zien, die God voor ons heeft bereid.

Zo kan men ook niet met het natuurlijke oor verstaan de geestelijke dingen en zal de Heer geopende oren moeten geven. Daarom zegt Jezus in alle zeven zendschrijven aan de zeven gemeenten in heel Asia. Dat wil zeggen aan Zijn Gemeente in heel de wereld: **“Wie een oor heeft, die hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt”**.

Ook kan men de rijkdommen, die God de Zijnen bereid heeft in het Heiligdom, niet met eigen kennis, wetenschap of inzicht verstaan. Er staat dan ook geschreven, dat God alles, wat God bereid heeft voor degenen die Hem liefhebben, ons geopenbaard heeft.

1 Cor.2:10. **“Want óns heeft God het geopenbaard door de Geest. Want de Geest doorzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods”**. Wij moeten het dus van God geopenbaard krijgen door de Heilige Geest.

Daarom, na onze rechtvaardigmaking en reiniging, die dagelijks immers moet geschieden, zo is ook nodig de vervulling met de Heilige Geest, niet alleen één keer, maar dan ook elke dag opnieuw gevuld worden met de Heilige Geest.

In **vers 11-13 van 1 Cor. 2** lezen wij toch: **“Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand, wat in God is, dan de Geest Gods. Wij nu hebben niet de geest der wereld ontvangen, maar de Geest uit God, opdat wij zouden weten, wat ons door God in genadegeschenken is. Hiervan spreken wij dan ook met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn, zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken”**.

Hier in het Heiligdom is dus Goddelijk licht en moeten wij geestelijke zintuigen hebben en die leren te gebruiken. Als een baby geboren wordt en het kind gezond en normaal is, dan heeft het vijf zintuigen. Maar deze moet ze nog leren gebruiken door oefening. Zo is het ook met het kind van God, als het wedergeboren is in Jezus.

Het is dan al toegerust met geestelijke zintuigen, maar gelijk de baby nog niet weet, hoe hij zijn oogjes moet gebruiken, zo is het ook met het pas geboren kind van God. God wil, dat wij onze geestelijke zintuigen gaan oefenen. Dat staat ook in **Hebr. 5:14**. **“Maar de vaste spijs is voor de volwassenen, die door het gebruik hun zinnen geoefend hebben in het onderscheiden van goed en kwaad”**.

Dit is een oefening van onze geestelijke zintuigen, want alleen daardoor kunnen wij alles, wat de Heer ons in het Heiligdom geeft, waarnemen.

Er is in het Heiligdom nog iets anders waar te nemen, namelijk er is een heel andere atmosfeer en daarbij ook een heel andere geur dan in de Voorhof. Dit is heel belangrijk en het heeft ons weer wat te zeggen.

In de Voorhof is natuurlijk de gewone buitenlucht, maar vermengd met de scherpe, onaangename geur van verbrand offervlees van de schuld- en zoenoffers, die daar elke dag op het Brandofferaltaar verbrand werden. Wat wil dat zeggen?

De gelovige, die in de Voorhof verkeert, leeft uit de atmosfeer van de Voorhof. Wij leven nu

eenmaal in een atmosfeer, want zonder die kunnen wij niet leven. Zoals een vis niet buiten het water kan leven, omdat dat water zijn element is. Zo kunnen wij mensen, niet leven zonder zuurstof, zonder lucht; dat is ons element.

In de Voorhof leven dus de gelovigen bij de schuld- en zondoffergeur, wat een gevolg heeft, dat ze blijven bij zonde en schuld en hun gedachten worden steeds bepaald bij het feit, dat zij nog zondig zijn en zonde doen, en dat zij steeds weer opnieuw die zonde moeten belijden en weer opnieuw reiniging nodig hebben. Dat is natuurlijk ook zo, maar zij komen nooit verder. Hun leven is er door gekenmerkt, dat zij nog altijd bij dat oude blijven zitten en daardoor dat oude inademen.

Maar, de gelovige, die het Heiligdom ingaat, treft daar een heel andere atmosfeer aan. Daar ruikt men niet het bloed van de schuld- en zondoffers en helemaal niet de scherpe geur van het vlees. Maar hier is de wonderbare geur van het gouden Reukofferaltaar, wat een afbeelding is van het Hogepriesterlijke gebed van Jezus, die voor Gods aangezicht voor ons bidt en pleit.

Wat betekent die liefelijke geur? Dat is Jezus Zelf in Zijn kruisverdienste. De wolk van dat heerlijke reukwerk hangt in de hele Tabernakel, die daarmee bezwangerd is. Degene, die hier verblijft, leeft dus niet bij zonde en schuld, maar leeft bij het gebed van Jezus. Dat wil zeggen, die onze zwakheid omzet in Goddelijke kracht, in Goddelijke overwinning. Daarom is het zo heerlijk om dit Heiligdom in te gaan. Dan komen wij in een heel andere sfeer te leven en bij de heerlijkheid, die de Heer voor ons bereid heeft.

Maar er is nog meer in dat Heiligdom. In de Voorhof is alles van koper, maar in het Heiligdom is alles van goud. Tussen gouden pilaren door gaan wij naar binnen en zien daar een gouden Tafel, een gouden Kandelaar, en een gouden Reukofferaltaar.

Ook de wanden zijn allen met zuiver goud overtrokken en dat is alles het beeld van de heerlijkheid Gods.

Nu gaan wij nog iets bijzonders zien. Het onderste kleed, waar wij tegen aankijken en dat op de Tabernakel ligt, is geheel geborduurd met Cherubs der Heerlijkheid. Zo zien wij, dat degenen, die in het Heiligdom zijn, met de hemelwereld verkeren, zoals de Hebreeënbrief het ons zegt.

Maar velen denken, dat zij moeten wachten, totdat zij gestorven zijn, om dan pas in de hemel te komen. Maar de Schrift leert ons heel anders. Die zegt, dat wij nu al in de Hemelse Gewesten mogen verkeren. **Hebr. 12:22** zegt: **“Maar gij zijt genaderd”** (Let u goed op, wat er staat. Er staat niet: **“GIJ ZULT NADEREN”**; toekomstig, maar **“GIJ ZIJT GENADERD” tot de berg Sion**”.

Waar is die berg? Hier wordt niet het aardse Sion bedoeld, maar het hemelse Sion, waar God Zijn Troon heeft en dat is hier in het Heilige der Heilige. Ja, wij zijn er nog niet, maar wij zijn er wel genaderd. Alleen de Voorhang maakt nog scheiding, maar wij zijn reeds in Zijn huis en dat is de Hemelse Gewesten.

Al zijn wij nog niet bij God Zelf, want dat is nog toekomst. Van aan gezicht tot aangezicht zullen wij hem zien, als wij ons verheerlijkte lichaam ontvangen. Maar in de Geest mogen wij nu al daar zijn. Wat zegt **vers 22** van **Hebr. 12** verder: **“en tot tienduizendtallen van engelen”**.

Dat zijn die Cherubs, want Gods engelen zijn rondom Zijn kinderen. Dat leert de Schrift ons! Wij verkeren in een gemeenschap van de engelen, maar nog veel meer in een grotere heerlijkheid, want deze engelen zijn tenslotte gediensstige geesten, die uitgezonden zijn voor hen, die het heil zullen beërven.

Maar hoor, wat er verder staat in **vers 23**: **“en tot een feestelijke en plechtige vergadering van eerstgeborenen”**. Wat heerlijk! Dat is even een samenkomst!

Zo zien wij hier deze wonderbare heerlijkheid van het Heiligdom en nu gaan wij even verder over de gemeenschap van eerstgeborenen, **“die ingeschreven zijn in de Hemelen, en tot God, de Rechter over allen** (en luister nu goed, wat er nu komt), **en tot de geesten der rechtvaardigen, die de voleinding bereikt hebben”**.

Velen denken, dat de ontslapene heiligen daar ergens op hun lauweren rusten. De Bijbel leert dat echter niet. Ik ben ervan overtuigd, dat geroepen heilige dienstknechten Gods, zoals de Apostelen Paulus en Petrus en anderen, daar geen 2000 jaar rusten. Dat zou voor hen een hel zijn in plaats van een hemel, terwijl hier zo'n groot werk te doen is.

Zij zijn tot hogere dienst geroepen en worden door de Heer mede gebruikt om Zijn Gemeente te voleindigen. Dat leert de Bijbel duidelijk, zowel in het Oude als in het Nieuwe Testament. Als wij het maar zien willen.

In vers 24 van Hebr. 12 staat: **“en tot Jezus, de middelaar van een nieuw verbond, en tot het bloed der besprenging, dat krachtiger spreekt dan Abel”**. Wat hebben wij hier een wonderbare gemeenschap, een plechtige vergadering.

Nu willen wij over de Tafel gaan spreken en daar valt heel veel over te zeggen. Wij gaan eerst die Tafel nader bekijken, zoals hij beschreven staat in Ex. 25:23-30. **“Gij zult een tafel van acaciahout maken, twee el lang, een el breed en anderhalve el hoog. Gij zult die overtrekken met louter goud en er een gouden omlijsting omheen maken. Gij zult er een rand van een handbreedte omheen maken en een gouden omlijsting rondom haar rand. Gij zult vier gouden ringen ervoor maken en de ringen zetten op de vier hoeken aan haar vier poten. Dicht bij de rand zullen zich de ringen bevinden als houders voor draagstokken, om de tafel te dragen. Gij zult de draagstokken van acaciahout maken en ze met goud overtrekken, opdat daarmee de tafel gedragen worde. Gij zult schotels, schalen, kannen en kommen maken, waarmee geplengd wordt; van louter goud zult gij ze maken. En gij zult op de tafel geregeld toonbrood leggen voor mijn aangezicht”**.

Dit is de eerste maal in Gods Woord, dat de Heer over een tafel spreekt, maar dan is het ook een wonderbare Tafel. Want deze Tafel heeft, zoals wij gelezen hebben, een dubbele kroonlijst. Het is een Tafel, overtrokken met goud, eerst een kroonlijst om de Tafel en dan nog een rand en om die rand weer een kroonlijst. Inderdaad, het is een gouden Tafel, die staat in het Heiligdom van God.

Het is dus de Tafel van Gods heerlijkheid, een Koninklijke Tafel, die een dubbele kroon heeft. Want ook deze Tafel is een wonderbaar beeld van Jezus, zoals alles een beeld is van Hem. Maar dit is een beeld er van, hoe God ons in Jezus Christus een goede Herder heeft gegeven, die ons brengt naar grazige weiden, naar de springfontijnen van het eeuwige leven en die Tafel voor ons aanricht, opdat wij overvloedleven zullen hebben.

In de Voorhof schenkt Jezus een zondaar, die tot Hem komt, het Leven en wordt hij van de dood overgezet in het Leven. Maar als wij nu, als kind van God, in gehoorzaamheid achter de Heer aangaan in het Heiligdom, dan wil de Here Jezus ons overvloedleven geven. Die Koninklijke Tafel is immers daarvoor bestemd.

In de Voorhof zijn wij opnieuw geboren geworden, door Jezus dood zijn wij aan ons zondaar zijn gestorven, met Hem gekruisigd, maar ook met Hem opgewekt in nieuwheid des levens, wedergeboren door Hem en in Hem. Dan zijn wij eigenlijk geestelijke baby's, maar zo moeten wij niet blijven.

Want de Heer wil, dat wij zullen gaan groeien en Zijn doel is, dat wij worden gelijk aan Jezus, zoals het Woord het zegt in Ef. 4:13. **“totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus”**.

Dan worden wij gelijk aan Hem. Als er een mensenkind geboren is (een natuurlijke geboorte), dan is het nodig, dat deze vloeibaar voedsel tot zich neemt, wil het daardoor kunnen groeien. En zo is het ook met Gods kinderen. Daar wij allen als geestelijke baby's beginnen, hebben wij dus melk nodig.

Later, als wij wat gegroeid zijn, kunnen wij de vaste spijs krijgen. **1 Petrus 2:1-3** zegt het ons duidelijk. **“Legt dan af alle kwaadwilligheid, alle bedrog, huichelarij, afgunst en alle kwaadsprekerij, en verlangt als pasgeboren kinderen naar de redelijke, onvervalste melk, opdat gij daardoor moogt opwassen tot zaligheid, indien gij geproefd hebt, dat de Here goedertieren is”**.

En zoals een moeder, die eerst haar ongeboren baby onder haar hart heeft gedragen en haar bloed heeft gegeven, waardoor de vrucht kon gaan groeien, heeft, toen deze voldragen was, haar barens smarten gekregen. Het nieuwe leven ontstond door de barensweeën heen. Als moeder het kindje gaat voeden, legt zij het weer aan het hart en krijgt het de redelijke, onvervalste melk, zoals de Schrift dat bedoelt.

Tot zover, volgende week gaan we hier mee verder.

Amen. De Heer Zegene u.